

TÜSİAD

YÖNETİM KURULU BAŞKANI

ÜMİT BOYNER'İN

KEYİAD'IN DÜZENLEDİĞİ

“EKONOMİNİN TRAKYA BULUŞMASI” TOPLANTISI

KONUŞMASI

25 Aralık 2012

Bahçeşehir Üniversitesi, İstanbul

TÜSİAD AVRUPA İŞ DÜNYASI KONFEDERASYONU (BUSINESSEUROPE) ÜYESİDİR

İstanbul: Meşrutiyet Cad. No: 46 Tepebaşı 34420 İstanbul -Türkiye

Ankara: İran Cad. No:39/4 Gaziosmanpaşa 06700 Ankara- Türkiye

Brüksel: 13. Avenue des Gaulois, 1040 Brussels-Belgium

Washington D.C.: 1250 24th Street, N.W., Suite Nr. 300, Washington D.C.20037-USA

Berlin: Märkisches Ufer, 28 Berlin 10179 Germany

Paris: 33, Rue de Galilée 75116 Paris France

Tel: +90 (212) 249 19 29

Tel: +90 (312) 468 10 11

Tel: +32 (2) 736 40 47

Tel: +1(202) 776 77 70

Tel: +49 (30) 288 786 300

Tel: +33 (1) 44 43 55 35

Faks: +90 212 249 13 50

Faks: +90 (312) 428 86 76

Faks: +32 (2) 736 3993

Faks: +1 (202) 776 77 71

Faks: +49(30) 288 786 399

Faks: +33 (1) 44 43 55 46

e-mail: tusiad@tusiad.org

e-mail: ankoffice@tusiad.org

e-mail: bxloffice@tusiad.org

e-mail: usoffice@tusiad.us

e-mail: berlinoffice@tusiad.org

e-mail: parisoffice@tusiad.org

www.tusiad.org

Değerli Milletvekilleri, Değerli Belediye Başkanları,
Değerli KEYİAD (Keşanlı Yönetici ve İş Adamları Derneği) ve Bahçeşehir Üniversitesi mensupları,
Trakya Bölgesi Ticaret Odalarının Değerli Başkanları,
Değerli Trakyalı İşadamları, Değerli Misafirler, Değerli Basın Mensupları,

Öncelikle, bugün burada KEYİAD (Keşanlı Yönetici ve İş Adamları Derneği) ile Bahçeşehir Üniversitesi'nin birlikte organize ettiği bu değerli etkinlikte sizlerle birlikte olup, sizlere TÜSİAD'ın Türkiye ekonomisindeki gelişmeler hakkındaki değerlendirme ve görüşlerini iletmekten ve sizlerle bu konularda görüş alışverişinde bulunmaktan duyduğum memnuniyeti ifade etmek isterim.

Bu etkinliğin bugün bir üniversite ortamında gerçekleştirmenin benim için özel bir önemi var. Üniversitelerimiz özgür düşüncenin, ifade özgürlüğünün, bilime ve rasyonel gerçekler temelinde toplumsal gelişmenin, aslında bilgi toplumunun temelleri. Üniversitelerimizin bu dinamiklerine bağımsız bir şekilde devam edebilmeleri katılımcı, çoğulcu demokratik sistemin de garantisi. O nedenle bağımsız, gönüllü ve üretken iş örgütleri, STK'ların üniversitelerle işbirliğini önemsiyorum ve daha da etkili çalışmalar gerçekleştirmeyi diliyorum.

Ülkemizde iş dünyamızın bağımsız ve gönüllü temsil örgütü olarak, benzeri kurumsal yapılanmalara, Türkiye'nin çeşitli bölgelerinde oluşturulmuş Kalkınma Ajansları bölgeleri düzeyinde örgütlenmelere büyük önem veriyoruz. Bu çerçevede, Trakya bölgesindeki SİAD'ların oluşturduğu Trakya Sanayici ve İşadamları Dernekleri Federasyonu, TRAKYASİFED'in, bölge iş dünyasının bölge kalkınma ve gelişme politikalarına sağlayacakları katkının etkinliği açısından çok önemli bir işlevi yerine getirmeye başladığına inanıyoruz. Bu inançla, TÜSİAD olarak biz de, TRAKYASİFED'e üye olduk. Bölgedeki diğer SİAD'ların da bu federasyonun üyesi olmalarını, iş dünyası olarak bizlerin, bölgelerimizin sorunları ve kalkınma vizyon önerilerinin, çok daha yüksek sesle dile getirilebilmesi açısından önemli görüyoruz.

Bu kapsamda, burada sizlerle olmanın TÜSİAD açısından anlamını ve önemini bir kez daha vurgulamak isterim.

Değerli Misafirler,

Hepimizin gözlemlendiği ve izlediği üzere, 2007-2008 döneminde başlayan küresel finansal krizin yansımaları dünyada ve ülkemizde halen devam etmekte, hatta çıkış hepimizin beklediğinden biraz da yavaş oluyor. Gelişmiş ekonomilerde süregelen sorunlar, krizin ilk yıllarında aslında gelişmekte olan ülkelerle olumlu bir ayrışma ortaya koyan gelişmekte olan piyasa ekonomilerini, giderek artan bir şiddette olumsuz şekilde etkiliyor.

Amerika Birleşik Devletleri ve Euro bölgesindeki parasal genişleme programları artık neredeyse deneysel bir düzeye ulaştı, zaman zaman ciddiye bile alınmıyor; tüketici ve üretici güvenini artırmakta yetersiz kalıyor, ve her sefer çok, az çok geç denerek etkinlikleri tartışılıyor. Ayrıca, kriz sonrası dönemde, gelişmiş ekonomilerin pek çoğunda, finansal sistemin sorunları kamu maliyesi sorunlarına dönüştü ve kamu maliyesi politikası için

herhangi bir hareket alanı kalmaması, kriz yönetiminin tüm yükünü Merkez Bankalarına aktardı.

Bugün, gelişmiş ekonomilerde belirgin bir ekonomik yavaşlama söz konusu. Hatta, bu yavaşlama Euro Bölgesi'nde gerileme halini almış durumda. Amerika'da mali uçurum sorunu, Avrupa Birliği'nde kamu borcu krizi ve Japonya'daki kamu borcunun sürdürülebilirliği açısından gelinen sorunlu aşama, tüm bu ekonomilerde para politikasını ilk el atılan politika alanı haline getirdi. Hatırlarsak 2012 yılının ortalarında, Avrupa Merkez Bankası Başkanı, Euro'yu kurtarmak için ne gerekirse yapılacağını ifade etti. Ardından ABD ve Japonya artarda genişleme paketleri açıkladı. Japonya'nın yeni hükümeti genişleme sinyali verdi.

Ama tüm bu çabalar henüz dünya ekonomisinde, hızlı bir düzelmeye sağlamaktan uzak. Dünyada gelişmiş birçok ekonomide faizler sıfıra hatta reel olarak negatife doğru geriliyor. Bu nedenle, dünya genelinde yatırımlar – özellikle portföy yatırımların – getiri ve güvenli limanlar aradığını görüyoruz.

Bütün bunlar olurken, dünya ticareti duraklıyor ve neredeyse gerileme emareleri gösteriyor. Gelişmiş ekonomilerde yavaşlama ve bazılarındaki gerileme sinyalleri, gelişmekte olan ekonomilerin de büyüme görünümünü olumsuz etkiliyor. Hatta dünya büyüme şampiyonu olan Çin'in bile yavaşladığını görüyoruz.

Bu küresel arka planda, küresel kriz sonrası Türkiye ekonomisinde olan gelişmeleri kısaca hatırlarsak:

Türkiye ekonomisinin krizden çıkış sürecinde, kamu maliyesinde -2000'li yılların başında yaptığımız reformlar sayesinde- daha önceki yıllardaki disiplin sayesinde bir hareket alanımız vardı. Türkiye bunu iyi değerlendirdi diye düşünüyoruz.

Mali teşviklerin de yardımıyla, krizde daralan iç talebin canlanması, dış talepteki gerilemeye karşın, ekonomik büyümeyi iç taleple tekrar canlandırabildik. Böylelikle, 2009 yılı ikinci çeyreğinden itibaren başlayan toparlanma süreci kalıcı bir yapıya kavuştu ve 2010-2011 yıllarında sırasıyla %9.2 ve %8.5'lik büyüme oranları ile dünya ölçeğinde rekor sayılabilecek bir performans ortaya koyabildik. Burada daha da önemlisi, büyümenin başlıca çekici gücünü özel tüketim ve özel yatırım harcamalarının oluşturmasıydı. Bu da aslında bir anlamda, tüketici ve yatırımcının güveninin finansal sektörümüzün de sağlamlığını öne koyarsak bunların bir işaretiydi.

Ancak, hepimizin bildiği gibi, ekonomimizin yurtdışı tasarruflara – Türkiye'deki iç tasarruf oranı bugün %12'lerde - ve başta enerji olmak üzere aramalı ithalatına bağımlılığı, 2011 yılı sonunda cari açığın milli gelire oranını %10 gibi sürdürülebilir olmayan rakamlara ulaşmasıyla ekonominin belirgin bir zayıflık noktası haline geldi.

Cari açık oranının %10'lara ulaşmasına kadar olan süreçte, aslında politika yapıcılar bu konuda aşamalı şekilde önlemler almaya çalıştılar. Önce, Merkez Bankası yurtiçi kredi arzını, maliyetleri etkileyerek kontrol etmeye çalıştı. Ardından, Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurumu, bu arzı doğrudan etkileyebilecek önlemler aldı ve en nihayetinde vergiler yoluyla iç talebin kontrol edilmesine yönelik adımlar atıldı. Yani ekonomi soğutulmaya başladı.

2011 yılının son çeyreğinde küresel koşullardaki hızlı bozulmanın da etkisiyle, önlemlerin etkileri ortaya çıkmaya başladı ve bu dönemde yıllık büyüme %5.0'a geriledi. 2012 yılının ilk iki çeyreğinde açıklanan büyüme hızları ve büyümenin yapısı, iç talebin kontrolünde etkili olduğu yönünde işaretler ortaya koymakla beraber, Aralık'ta açıklanan üçüncü çeyrek büyüme rakamı, alınan önlemlerin, özellikle iç taleple alınan önlemlerin, belki de arzu edilenden de fazla etkili olduğu endişesine yol açtı. Bildiğiniz gibi, gaz-fren tartışmalarını yaşadık.

Son güncellemeler ve açıklamalar, yılın ilk üç çeyreğinde bir önceki yıla göre GSYH büyüme rakamlarının sırasıyla, %3.4, %3.0 ve %1.6 olarak gerçekleştiğini ortaya koymaktadır. Yılın ilk iki çeyreğinde %3'ler etrafında yumuşak bir iniş şeklinde kontrol edilebildiğini düşündüğümüz ekonomik büyüme, üçüncü çeyrekte beklenenden daha az yumuşak bir iniş görüntüsü arz etmektedir.

Yılın üçüncü çeyreğinde tespit edilen, bu "beklenenden daha az yumuşak inişte" en önemli rolü iç talepteki yavaşlama oynarken, iç talebin yavaşlaması ise özel kesim tüketim ve yatırımları harcamalarındaki daralmadan kaynaklanıyor. Kamu nihai tüketim ve yatırım harcamaları, 2012 yılı üçüncü dönemde sırasıyla, %4.4 ve %11.2 artarken, özel kesimde hanehalkı tüketim harcamaları %0.5, özel sektör yatırım harcamaları ise %11.1 düşüş göstermiş durumda.

Bu rakamlara, 2012 yılının üçüncü çeyrek döneminde %1.6 olarak gerçekleşen büyüme oranının yüzde kaç puanı hangi alt kalemlerden gelmekte diye bakıldığında, ilk olarak mevcut dönemde iç talepteki gerilemenin büyümeyi -1.7 puan düşürdüğünü görüyoruz.

Özet olarak, 2012 üçüncü üç aylık dönemde;

- o Hanehalklarının tüketimi azalmaya devam ediyor,
- o Kamunun nihai tüketim harcamaları istikrarlı bir şekilde artıyor,
- o Özel sektör yatırım harcamalarındaki daralma güçleniyor,
- o Kamu yatırım harcamaları büyümeyi artı yönde etkiliyor,
- o Mal ve hizmet ithalatındaki düşüşler azalarak sürüyor,
- o Mal ve hizmet ihracatında artışların olumlu katkısı belirli bir oranda korunuyor,
- o İç talepteki gerilemeyi, dış talepteki artışla dengelemek giderek zorlaşıyor,
- o Tüm bunlara bağlı olarak dengeleme açısından, iç talebin kontrolü başarılı olurken, dış talebin benzer bir güçle arttırılamaması nedeniyle, ekonominin önemli ölçüde yavaşlama eğilimi gösterdiğini anlıyoruz.

Bu çerçevede, 2012 yılı için Orta Vadeli Program hedefi olan %3.2 oranındaki büyüme rakamının sağlanması olasılığı, üçüncü çeyrek büyüme rakamları ile büyük ölçüde kısıtlanmış durumda.

Zira, 2012 yılı büyüme rakamının %3.2 oranında gerçekleşmesi için dördüncü dönem büyüme rakamının %4.7 civarında olması gerekiyor. Ancak, toplam sanayi ve imalat sanayi üretiminde 2012 yılı Ekim ayındaki büyük düşüşler, yılın son çeyreğinde %4.7 oranında bir büyümeyi pek olanaklı kılmıyor. Yılın son çeyreğinde bu büyümenin gerçekleşebilmesi için, imalat sanayi ve toplam sanayi üretim artışlarının son iki ayda %10'nun üzerinde gerçekleşmesine ihtiyaç var. %3.2'de kalacağımız aşkar.

İç talepteki bu yavaşlama, ithalatta gerileme dolayısıyla da cari işlemler açığında belirli bir düzelme sağlamış gözüküyor. Terazinin iki kefesine bakarsak, bir tarafta büyüme bir tarafta

cari açık problemi; cari açığı büyümeden fereagat ederek dengelemiş durumdayız. 2012 üçüncü çeyrekte %7.2 olan cari açık / GSYH oranının, yılın sonunda, yüzde 7'in altına inebileceğini söyleyebiliriz.

Değerli konuklar,

Konuşmamın başında çizdiğim küresel tabloyu dikkate aldığımızda, talebin dengelenmesi ve cari açık açısından sağlanan kontrole rağmen, bu gelişmelerin Türkiye ekonomisi açısından da önemli zorluklar ve riskler getirdiği anlaşılıyor.

Halihazırda düşük getiri ortamında, Türkiye'nin bir cazibe merkezi haline gelmesi itibarıyla, gelişmiş ekonomilerdeki parasal genişleme ve neredeyse negatif reel getiri koşullarının devam etmesi, ülkemize sermaye hareketleri açısından fırsat sağlıyor. Ancak, kısa dönemli portföy yatırımları niteliğindeki bu akımların koşullar tersine döndüğünde sürdürülmesi oldukça güç. Diğer taraftan, kısa dönemli sermaye hareketlerini kontrol etme gerekliliği para politikası açısından ve makroekonomik yönetim açısından önemli zorluklara neden oluyor.

Dünya ticaretinde, dolayısıyla ihracat pazarlarındaki duraklama eğilimi ise, ulaştığımız yeni pazarlar dahil ihracat performansımız ve talebi dengeleme gayretimiz anlamında ciddi tehditler ve riskler oluşturuyor.

Mevcut ekonomi politikası seçiminin, net ihracatla, yani dış taleple orantılı bir iç talep büyüme stratejisi içermesi nedeniyle mevcut küresel ekonomik konjonktürde, Türkiye'nin OVP'de %5'lere ulaşan büyüme hızlarını dış talep odaklı bir yapıda yakalaması için risklerin doğru yönetilmesi gerekiyor. Burada, 2013 yılında, ihracatın yeni pazarlardaki performansının gelişmiş ekonomilerdeki ihracat pazarı açısından yavaşlamayı tazmin etme potansiyelinin mevcut olduğunu söyleyebiliriz. Ancak, genel olarak dünya ekonomisinde ve ticaretindeki gelişmeler, gelişmekte olan ekonomileri de kaçınılmaz olarak olumsuz yönde etkileyeceği için, bu tür bir telafi potansiyeli oldukça sınırlı olacaktır.

İç talebin kontrollü büyümesi devam eder ve dış talebin büyümeye pozitif katkısı sürdürülebilirse, 2013 yılında büyümenin %3'ün üzerinde tutulması mümkün olabilir. Ancak, mevcut küresel koşulların 2013'te de risk unsuru olarak ağırlığının artması ve iç talep üzerindeki kontrolün gevşetilmemesi halinde, büyümenin 2013 yılında aslında ancak %1-%3 aralığında kalma olasılığı yükselecektir diye düşünüyoruz. Bu da aslında, Türkiye'nin sosyal yapısı açısından, istihdamı açısından oldukça riskli bir konu.

Diğer bir olası gelişme, dış koşullardaki sorunlar nedeniyle iç talebe dayalı yapıya kısa bir süreliğine yeniden dönmek olabilir. Bu durumda, iç talep katkısıyla büyüme yoluyla, Merkez Bankası Başkanımızın da ifade ettiği gibi, 2013 yılında rahatlıkla %5 üzerine çıkarabiliriz. Ancak, bu seçenekte cari dengede yeniden bozulma sürecine girme riski var.

Cari açıktaki sürdürülemez şekilde bir bozulma riski ise, Türk Lirası için ani bir değer kaybı riskini ve ardından enflasyon baskısını beraberinde getirecektir. Bu nedenle, kısa sürede değişmesi beklenmeyen mevcut küresel koşullarda, 2013 yılı için politika seçenekleri oldukça sınırlı gözüküyor. Bu dar kapsamlı seçenekler çerçevesinde, 2013 için politika önceliklerinin makro istikrar, fiyat istikrarı, finansal istikrar ve istihdam-büyüme etrafında optimal bir birleşimde dengelenmesi Türkiye ekonomisi açısından önemli bir sınav teşkil edecektir.

TÜSİAD olarak, 2013 yılında Türkiye ekonomisindeki gelişmeler açısından karamsarlık içerisinde değiliz. Şunu da söylemek istiyorum, karamsar bir tablo çizmek istemiyorum gerçekçi politika seçeneklerini dünyadaki gelişmeler bizim yapısal sorunlarımız nedeniyle net bir şekilde ortaya koymaya çalıştım ama biz karamsar değiliz yani işadamlarının karamsar olması düşünülemez. Sadece risk yönetimini daha iyi yapmak zorundayız diye düşünüyorum; çünkü Türkiye ekonomisinin geçmişteki birçok döneme nazaran çok daha kontrollü –en azından mali disiplin açısından- bir evrede olduğunu ve bu durumu 2000’li yılların başından beri elde ettiğimiz kurallı büyüme dönemine borçlu olduğumuzu belirtmek isterim. Türkiye ekonomisi 2000’li yıllarda makroekonomik uyum programları ile elde ettiği istikrarlı büyüme ve AB uyumu süreci ile elde ettiği yapısal reform derinliği ile hem batısından hem de doğusundan daha avantajlı bir orta vadeli görünüme sahiptir. Batısındaki gelişmiş ülke ekonomilerinden çok daha yüksek büyüyebilecek bir iç talep dinamiğine sahipken, yatırım ortamı gereklilikleri açısından temelde doğusundaki gelişen piyasa ekonomilerinden daha emniyetli bir dönemde bulunuyor.

Makro istikrar, fiyat istikrarı, finansal istikrar ve bütçe disiplini açısından 2013’te ortaya koyacağımız kararlılık, ekonomik temellerde sağlamlığın, tüketici-yatırımcı güveninin ve politika itibarının korunmasını, güçlenmesini sağlayabilir.

Bu nedenle, orta vadede ev ödevimizi başarıyla yerine getirip enerji verimliliği, kayıtlı vergi tabanının genişlemesi, iş piyasası reformları gibi mikro reform alanlarında etkili gelişmeler kaydetmemiz, diğer yandan uzun vadede eğitim, yenilikçilik, araştırma-geliştirme ve girişimcilik konularında odağımızı yitirmeden hızlı bir gelişim göstermemiz gerekiyor. Bulduğumuz aşamanın Türkiye açısından en önemli önceliği, Türkiye’nin 2000’li yıllarda elde ettiği potansiyeli, kapasiteyi ve kurumsallaşmayı sürdürülebilir hale getirmesi, yani hem devlet politikasıyla hem de aslında özel sektörün sürdürmesi gereken bir konu. Yani hem sürdürülebilir oranlarda yüksek büyümeyi sağlayacağız, ki bu sosyal dengelerimiz için, bölgesel kalkınma farklarını azaltmak için şart. Öte yandan bu büyümeyi ancak ithalat bağımlılığımızı azaltarak, enerji maliyetlerini azaltarak, iş ve yatırım ortamını güçlendirerek gerçekleştirebiliriz. 2000 yıllarda ortalama yıllık reel yüzde 20 yatırım artışı sağlayarak büyümenin motoru olan Türk iş dünyası olarak, iyi yönetildiği sürece Türkiye ekonomisinde bu başarı potansiyelini görmekteyiz. Sadece niceliksel büyümenin ötesinde, Türkiye’nin artık nitelik olarak da büyümeye yönelmesi de gerekiyor. Büyümeyi katma değeri yükselterek gerçekleştirmek zorundayız, bu da özellikle imalat sanayimizdeki Türkiye’nin sanayi son senelerde müthiş şekilde ihmal ettiğini daha çok servis sektörlerine yöneldiğini söylemek çok mümkün. Ve görüyoruz ki, krizden çıkışlarda daha hızlı olan ülkelerin ve krizle karşı karşıya gelen ülkelerin mutlaka daha iyi katma değer daha verimli imalat sanayileri var.

Bu da, Türkiye’nin daha fazla Ar-Ge, daha fazla teknoloji ve inovasyon odaklanması gereğini ortaya koyuyor. Biz bugün Brezilya, Endonezya, Çin, Hindistan ve Meksika gibi ülkelerle rekabet ediyoruz. Kore, bunun için çok iyi bir örnek. Bu gerçekten aslında özel sektörde kamunun bir rekabetlik için sanayi stratejisinin ve sanayiye besleyecek alt yapı alanlarına yapılacak yatırımları programlayarak yapmasından geçiyor. Doğru yatırım ortamını oluşturmasından geçiyor.

Demografik yapımız, bence Türkiye bunu yeteri kadar konuşmuyor. Bizim gittikçe büyüyen bir iş gücü nüfusumuz var. Yani Türkiye 2040’tan sonra bu fırsat penceresini kaybedecek. 65 milyon çalışma çağında nüfusumuz olacak 2040 senesinde, bu şu demek, bizim gerçekten Türkiye’de iş gücünü, iş gücünü yapısal anlamda reforme etmek, iyi bir eğitim sağlamak ve vasıf uyumsuzluğunu ortadan kaldırmamız gerekiyor. Biz eğer eğitime, eğitimde kaliteye,

eğitimin niteliğine yatırım yapmazsak, bu işgücüne sağlamaktan ve Türkiye'nin büyüme potansiyelini gerçekleştirmekten çok geri kalacağız. Türkiye'nin ciddi bir büyüme aslında dezavantajla karşı karşıya kalacağız diye düşünüyorum.

Tüm bunları yapmak için de gerçek anlamda i barış ve toplumsal birliktelik gerekiyor. Bugün orda olduğumuzu söyleyemeyiz, son derece kutuplaşmış ve çok da diyalog içinde olmayan bir ortam içinde yaşıyoruz. Başarılı bir demokrasi bireyler olarak tüm vatandaşların eşit Şekilde hak ve özgürlüklerini, muhalefet ve azınlıkta olanları da koruyan, denge/kontrol mekanizmalarını içerir. Başarılı bir demokrasi, katılımcılığı, oğunlukuluğu değil, çoğulculuğu içselleştirmenin nn açar. Hukuk devletini, hesap vermeyi, Őeffaflıđı zorunlu kılar, kurumsallaştırır.

Türkiye'nin bize göre 1. lig ülkesi olmasının Őartları budur. Türkiye ancak böyle bir anlayışla vatandaşlarının hem yüksek insani koşullarda, hem de müreffeh olarak yaşayabildiği bir düzeye kavuşabilir.

Değerli iş insanları, müteşebbisler, bizler üreten, istihdam yaratan, değer yaratan vatandaşlar olarak diyalog ortamını korumalıyız, kısa vadeli siyasi dalgalanmaların gündemi kaplayıp reform hevesimizi ve reform talebimizi tktmesine izin vermemeliyiz.

Değerli ev sahiplerimiz, KEYİAD (Keşanlı Yönetici ve İş Adamları Derneği) ve Bahçeşehir niversitesi başta olmak üzere, tüm katılımcılara bu istişare ortamı için teşekkür eder, burada bulunmaktan duyduğum memnuniyeti bir kez daha ifade etmek isterim.